

99. P-461/21

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II desno p.p.432

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja HRVOJA ŠIMIĆA, OIB 45735250142, Zagreb, Šenoina 3, kojeg zastupa punomoćnica Sandra Dragičević, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, OIB 07492912398, Zagreb, Tratinska 27, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 23. rujna 2021. u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 22. listopada 2021.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za utvrđenjem da je pobojna pravna radnja stečajnog dužnika, sklapanja ugovora o kratkoročnom kreditu broj 3044 od 5. studenog 2010. sklopljenog između tuženika kao kreditora, Destilerija d.o.o. kao korisnika kredita i Novabela grupa d.o.o. kao sudužnika, kao neosnovan.

II. Odbija se tužbeni zahtjev za utvrđenjem da je osnovano tužiteljevo osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 5.864.000,00 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prema stečajnom dužniku Novabela grupa d.o.o. u stečaju u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-1506/20, kao neosnovan.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 127.280,00 kn, kao neosnovan.

IV. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška sudske pristojbe, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu 15. ožujka 2021. U tužbi je naveo da je nad Novabela grupa d.o.o. otvoren stečajni postupak rješenjem suda od 7. prosinca 2020. povodom prijedloga Raiffeisenbank Austria d.d. od 30. prosinca 2010. Tužitelj je rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u iznosu od 5.864.000,00 kn. Tuženik je prijavio tražbinu u iznosu od 248.650,24 kn po ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 2971, u iznosu od 3.375.241,84 kn po ugovoru 3043, u iznosu od 3.809.673,04 kn po ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 3044. Navodi da je stečajni dužnik sklapanjem ugovora o kreditu broj 3044 kao sudužnik postao nesposoban za plaćanje, a tuženik

je znao da se tom radnjom oštećuju vjerovnici dužnika jer dužnik nije primio nikakvu protučinidbu, niti je mogao ponuditi osiguranje za tražbinu. Navodi da se zbog toga radi o pobojoj pravnoj radnji. Navodi i to da je za tražbinu po svim ugovorima o kreditu nastupila zastara. Navodi da je tražbina po ugovoru o kreditu broj 2971 dospjela 30. lipnja 2011, po ugovoru o kreditu broj 3043 dospjela je 11. studenog 2011. i po ugovoru o kreditu broj 3044 dospjela je 11. studenog 2011. pa je protekom trogodišnjeg zastarnog roka nastupila zastara. Navodi da je tuženik podnio zadužnice na naplatu, a potom ih j u studenom 2020. povukao s naplate, pa se smatra da prekid zastare nije nastupio. U tijeku postupka navodi da tuženik nije dokazao da je ispunio svoju obvezu iz ugovora o kreditu. Tužbenim zahtjevom traži utvrđenje da je pobojna pravna radnja sklapanja ugovora o kreditu broj 3044 te utvrđenje da je osnovano osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 5.864.000,00 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je naveo da je tužba preuranjena jer je podnesena prije pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu. Navodi da nije nastupila zastara jer su tražbine osigurane zadužnicama i sporazumima o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama solemniziranim po javnom bilježniku pod brojem ovjere Ov-637/10 i Ov-19073/10, a da su potraživanja iz ugovora o kratkoročnom kreditu broj 3043 i 3044 utvrđena pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu P-1406/16. Osporava da ugovor o kreditu broj 3044 predstavlja poboju radnju jer je sam tužitelj bio odgovorna osoba Novabela grupa d.o.o. i Destilerija d.o.o. pa bi to značilo da je sam tužitelj postupao s namjerom oštećenja vjerovnika, među kojima spada i on i njegova supruga. Osporava navode tužitelja da je je odustao od naplate po zadužnicama i navodi da je zadužnice povukao s naplate zato što su Novabela grupi d.o.o. ugašeni svi računi pa je naplata s računa postala nemoguća jer račun više ne postoji.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao rješenje St-1695/11 od 31. siječnja 2012. (list 7 spisa), prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (list 8-14 spisa), potvrdu (list 15 spisa), rješenje PŽ-5383/20 od 22. siječnja 2021. (list 16-20 spisa), osporavanje tražbine (list 21-25 spisa), rješenje St-1506/20 od 7. prosinca 2020. (list 26-36 spisa), popis predmeta stečajne mase (list 38 spisa), ugovor o kratkoročnom kreditu broj 3044 (list 39-41 spisa), ugovor o kratkoročnom kreditu broj 3043 (list 42-44 spisa), ugovor o kratkoročnom kreditu broj 2971 (list 45-47 spisa), 1. dodatak ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 2971 (list 48 spisa), 2. dodataka ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 2971 (list 49 spisa), prijavu tražbine (list 50-53 spisa), žalbu (list 54-62 spisa), rješenje St-1506/20 od 8. ožujka 2021. (list 63-75 spisa), zapisnik s ročišta do 2. ožujka 2021. u predmetu St-1506/20 (list 76-88 spisa), dopise (list 100-103 spisa), očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate (list 104-155, 240-291 spisa), sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama (list 165-173 spisa), presudu ovog suda P-1406/16 od 17. svibnja 2018. (list 174-178 spisa), presudu PŽ-4721/18 (list 179-183 spisa), zadužnice (list 184-195 spisa), potvrdu (list 196 spisa), rješenje PŽ-2539/21 od 2. lipnja 2021. (list 201-209 spisa),

4. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03,

88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19 dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za dokazivanjem osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad Novabela grupa d.o.o. u iznosu od 5.864.000,00 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda i pobijanjem pravne radnje – ugovora o kratkoročnom kreditu broj 3044.

6. Nije sporno da je nad Novabela grupa d.o.o. otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda St-1506/20 od 7. prosinca 2020. Iz prijedloga Raiffeisenbank Austria d.d. i rješenja St-1506/20 od 7. prosinca 2020. proizlazi da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen 30. prosinca 2011.

7. Nije sporno da je tužitelj u stečajnom postupku osporio tražbinu tuženika u iznosu od 5.864.000,00 kn i nije sporno da je tužitelj rješenjem ovog suda St-1506/20 od 8. ožujka 2021. upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine. Iz rješenja PŽ-2539/21 od 2. lipnja 2021. proizlazi da je to rješenje pravomoćno u dijelu koji se odnosi na tražbinu koja je predmet ovog postupka.

8. Nije sporno da je rješenje o upućivanju u parnicu objavljeno na oglasnoj ploči 8. ožujka 2021. pa je tužba koja je podnesena 15. ožujka 2021. podnesena u roku iz čl. 178. st. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 - dalje SZ). Pogrešno tuženik smatra da je tužba „preuranjena” zato što je podnesena prije pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu. Prvenstveno valja istaknuti da tužba ne može biti „preuranjena”, već je nepravovremena samo onda ako je podnesena nakon proteka roka koji je određen za njezino podnošenje. Tužba nije nedopuštena time što je podnesena prije nego što je rok istekao, odnosno ne može biti „preuranjena”, kako to naziva tuženik, s posljedicom nedopuštenosti tužbe. Osim toga, primjenjuje se onaj stečajni zakon koji je na snazi u trenutku pokretanja stečajnog postupka, a to znači u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a ne onaj stečajni zakon koji je na snazi u trenutku donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka. Dakle, primjenjuje se Stečajni zakon („Narodne novine” broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10) koji u čl. 178. st. 6. propisuje da je rok za podnošenje tužbe 8 dana od dostave rješenja o upućivanju u parnicu. Prema tome, rok za podnošenje tužbe ne teče od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, već od dostave prvostupanjskog rješenja. Tuženik je vjerojatno imao u vidu odredbu čl. 267. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17 – dalje: SZ/15) prema kojoj je rok za pokretanje parnice 8 dana od pravomoćnosti rješenja. Međutim, taj zakon se ne primjenjuje u ovom stečajnom postupku sukladno odredbi čl. 441. st. 1. tog zakona prema kojoj se on ne primjenjuje na stečajne postupke pokrenute prije njegovog stupanja na snagu. Stečajni postupak pokreće se podnošenjem prijedloga za otvaranje stečajnog postupka sukladno čl. 39. st. 1. SZ-a, odnosno 11. st. 1. SZ/15, a prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen je 30. prosinca 2011.

9. U ovom postupku nisu odlučni tužiteljevi navodi kako tuženik nema ovršnu ispravu za prijavljenu tražbinu. Tužitelj je rješenjem St-1506/20 od 8. ožujka 2021. upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine zato što za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, koje rješenje je pravomoćno jer je

tužiteljeva žalba odbijena. Sama činjenica postoji li ovršna isprava za prijavljenu tražbinu ili ne značajna je samo za odluku tko će biti upućen na parnicu u slučaju osporavanja tražbine, a ako vjerovnik nema ovršnu ispravu za tražbinu to ne znači da zbog toga tražbina ne bi postojala, već samo da bi tada vjerovnik bio upućen na parnicu. U konkretnom slučaju tužitelj je pravomoćnim rješenjem St-1506/20 od 8. ožujka 2021. upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine i sud je vezanim tim rješenjem.

10. Iz prijave tražbine proizlazi da je tuženik 28. prosinca 2020. podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku koji se vodi nad Novabela grupa d.o.o. u stečaju i to:

- u iznosu od 248.650,24 kn po osovi ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2971,
- u iznosu od 3.375.241,84 kn po ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 3043,
- u iznosu od 3.809.673,04 kn po ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 3044.

11. Od ukupne prijavljene tražbine tuženik je naveo da za iznos od 5.864.000,00 kn ima ovršne isprave, te je rješenjem St-1506/20 od 8. ožujka 2021. tužitelj upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 5.864.000,00 kn.

12. Iz ugovora u spisu proizlazi da su tuženik kao banka i Novabela grupa d.o.o. kao korisnik kredita sklopili ugovor o kratkoročnom kreditu broj 2971 od 15. siječnja 2010. Tim ugovorom tuženik je odobrio Novabela grupi d.o.o. kredit u iznosu od 120.000,00 kn, a rok otplate kredita je do 15. srpnja 2020. (točka 3. ugovora). Iz 1. dodatka ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2971 utvrđeno je da njime izmijenjena točka 3. ugovora na način da je ugovoren rok otplate kredita do 31. prosinca 2010. Iz 2. dodatka ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2971 utvrđeno je da je njime ponovno izmijenjena točka 3. ugovora na način da je ugovoren rok otplate kredita do 30. lipnja 2011. Točkom 9. ugovora određeno je osiguranje naplate u vidu, između ostalog, jedne bjanko zadužnice korisnika kredita na iznos do 500.000,00 kn te uknjižba založnog prava na temelju sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 15. siječnja 2010.

13. Iz ugovora u spisu proizlazi da su tuženik kao banka i Novabela grupa d.o.o. kao korisnik kredita sklopili ugovor o kratkoročnom kreditu broj 3043 od 5. studenog 2010. Tim ugovorom tuženik je odobrio Novabela grupi d.o.o. kredit u iznosu od 214.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti, a rok otplate kredita je do 11. studenog 2011. (točka 3. ugovora). Točkom 9. ugovora određeno je osiguranje naplate u vidu, između ostalog, dvije bjanko zadužnice korisnika kredita, svaka na iznos do 1.000.000,00 kn, dvije vlastite bjanko zadužnice korisnika kredita te uknjižba založnog prava na temelju sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama broj 92210186 od 5. studenog 2010. i na temelju sporazuma o osiguranju novčane tražbine od 15. siječnja 2010.

14. Tuženik kao banka, Destilerija d.o.o. kao korisnik kredita i Novabela grupa d.o.o. kao sudužnik sklopili su ugovor o kratkoročnom kreditu broj 3044 od 5. studenog 2010. Tim ugovorom tuženik je odobrio Destileriji d.o.o. kredit u iznosu od 241.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti, a rok otplate kredita je do 11. studenog 2011. Točkom 9. ugovora određeno je osiguranje naplate u vidu, između ostalog, dvije bjanko zadužnice korisnika kredita, svaka na iznos do 1.000.000,00 kn, dvije vlastite bjanko zadužnice korisnika kredita, dvije bjanko zadužnice sudužnika

Novabela grupa d.o.o. te uknjižbom založnog prava na temelju sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama broj 92210187 od 5. studenog 2010.

15. Tražbina iz ugovora o kreditu između pravnih osoba zastarijeva u roku od tri godine sukladno odredbi čl. 228. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 – dalje: ZOO).

16. Međutim, iz sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 15. siječnja 2010. i sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 5. studenog 2010. te odredbi ugovora o kratkoročnom kreditu proizlazi da su ih sklopili tuženik i Novabela grupa d.o.o. te je njima osigurana tražbina iz predmetnih ugovora o kreditu, koji se i pozivaju na sporazume od 15. siječnja 2010. i 5. studenog 2010. Navedeni sporazumi sklopljeni su u obliku solemnizirane isprave po javnom bilježniku pod brojem ovjere Ov-637/10 i Ov-19073/10 pa se radi o javnobilježničkom aktu. Iz sporazuma je vidljivo da je javni bilježnik na njih stavio potvrdu ovršnosti prema kojoj je sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 15. siječnja 2010. ovršan 1. siječnja 2012., a sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 5. studenog 2010. je ovršan 12. studenog 2011. Oba navedena sporazuma sadrže klauzulu ovršnosti u čl. 9. st. 2. kojom je određeno da založni dužnik i dužnik (Novabela grupa d.o.o.) su suglasni da na temelju te isprave banka može neposredno provesti prisilnu ovrhu radi naplate dospjelih potraživanja iz čl. 1. sporazuma, odmah po dospelosti potraživanja.

17. Kako se radi o javnobilježničkom aktu kojim je utvrđena tražbina, to je zastarni rok 10 godina sukladno odredbi čl. 233. st. 1. ZOO-a. Prijava tražbine u stečajnom postupku podnesena je 28. prosinca 2020., odnosno prije proteka zastarnog roka od 10 godina jer je tražbina po ugovoru o kreditu broj 2971 dospjela 30. lipnja 2011., po ugovoru o kreditu broj 3043 dospjela je 11. studenog 2011. i po ugovoru o kreditu broj 3044 dospjela je 11. studenog 2011. Stoga, nije nastupila zastara.

18. Također, pored navedenog, nesporno je da su za osiguranje tražbine tuženika izdane zadužnice koje su navedene u točki 9. ugovora o kreditu 2971, 3043 i 3044. i da je tuženik podnio zadužnice na naplatu. Iz dopisa Financijskoj agenciji utvrđeno je da je tuženik podnio zadužnice broj 5188/10, 5189/10, 5190/10 i 5191/10 na naplatu 27. ožujka 2015., a da su zadužnice izdane 9. studenog 2010.

19. U odnosu na potraživanja utvrđena zadužnicom ne primjenjuje se trogodišnji zastarni rok koji se primjenjuje na zastaru potraživanja iz ugovora o kreditu sklopljenog između pravnih osoba. Neovisno o tome što je zadužnica predana kao sredstvo osiguranja potraživanja iz ugovora o kreditu, zadužnica je vrijednosni papir, a ne ugovor, te se na nju ne primjenjuje zastarni rok koji se primjenjuje na ugovor. Budući da u odnosu na potraživanje iz zadužnice nije propisan poseban zastarni rok, u odnosu na ta potraživanja primjenjuju se opći zastarni rok od pet godina propisan odredbom čl. 225. ZOO-a. Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici Građanskog odjela održanoj 19. studenog 2018. zauzeo stajalište da se na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo

ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011.) i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) primjenjuje opći zastarni rok od pet godina iz čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05), dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05).

20. Tražbina po ugovoru o kreditu broj 2971 dospjela je 30. lipnja 2011., po ugovoru o kreditu broj 3043 dospjela je 11. studenog 2011. i po ugovoru o kreditu broj 3044 dospjela je 11. studenog 2011., pa kako su zadužnice predane na naplatu prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka, to je podnošenjem zadužnica na naplatu zastara prekinuta sukladno odredbi čl. 241. ZOO-a. Odredbom čl. 180.a st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 57/96, 29/99, 173/03, 191/03, 151/04, 88/05 i 67/08 – dalje: OZ) propisano je da dostavom rješenja o ovrsi banci ovrha se smatra provedenom. U ovom slučaju ne primjenjuje se odredba stavka 2. članka 68. toga Zakona (koja propisuje da će sud dovršenje ovrhe utvrditi rješenjem).

21. Odredbom čl. 183. st. 5. OZ-a propisano je da se u slučaju nemogućnosti naplate zadužnice odgovarajuće primjenjuje odreda čl. 211. OZ-a. Odredbom čl. 211. st. 1. OZ-a propisano je da ako u vrijeme kad je banci dostavljeno rješenje o ovrsi nema sredstava na ovršenikovom računu, banka će to rješenje držati u očevidniku i po njemu obaviti prijenos kad sredstva pristignu na račun. Prema odredbi čl. 211. st. 3. OZ-a na odgovarajući način se primjenjuje odredba čl. 180.a OZ-a.

22. Prema odredbi čl. 180.a st. 4. OZ-a ako ovrhovoditelj ne bude namiren u skladu s rješenjem o ovrsi u roku od godine dana od dostave toga rješenja banci i ako u tom roku ne predloži izmjenu sredstava i predmeta ovrhe, sud će ovrhu obustaviti.

23. Nije sporno da zadužnice nisu naplaćene, već su se nalazile u redoslijedu osnova za plaćanje Financijske agencije. Dana 29. listopada 2020. održana je sjednica Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, na kojoj je zauzeto sljedeće pravno shvaćanje:

"Kada je zadužnica ili rješenje o ovrsi dostavljeno na naplatu banci u vrijeme važenja čl. 180.a Ovršnog zakona, samom dostavom na naplatu banci odnosno Financijskoj agenciji navedenih ovršnih osnova za plaćanje ovrha nije dovršena, ako tražbina nije namirena isplatom vjerovniku zaplijenjenoga iznosa, pa od dana dostave zadužnice odnosno rješenja o ovrsi na naplatu zastara nije počela teći iznova."

24. Naplata vjerovnikove tražbine temeljem zadužnice ili bjanko zadužnice jest izvansudski ovršni postupak, koji se prema odredbama OZ-a provodio tako da je vjerovnik dostavljao banci dužnika zadužnicu ili bjanko zadužnicu izdanu u njegovu korist s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi i to neposredno u prijamnom uredu banke, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika, temeljem čega bi banka izvršila zapljenu novčanih tražbina dužnika po računu i prijenos istih na račun vjerovnika (čl. 183. st. 3. i čl. 183.a st. 2. OZ-a). Dakle, podnošenjem predmetne zadužnice na naplatu 22. rujna 2011. tuženik je pokrenuo izvansudski ovršni postupak kojim je zastara prekinuta. Kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe, zastara počinje teći iznova od okončanja tog postupka (čl. 245. st. 4. i 5. ZOO-a).

25. Prema tome, zastara je prekinuta podnošenjem zadužnica na naplatu i počinje ponovno teći tek okončanjem tog postupka. Stoga, čak i u slučaju da tražbina nije utvrđena javnobilježničkim aktom – sporazumima o osiguranju tražbine zasnivanjem založnog prava pa se primjenjuje zastarni rok od 10 godina, također ne bi nastupila zastara jer i u tom slučaju uz primjenu općeg zastarnog roka za tražbinu iz zadužnice, ne bi protekao zastarni rok.

26. Pogrešno tužitelj smatra da je tuženik odustao od naplate tražbine iz zadužnice pa da bi se smatralo kako prekid zastare nije nastupio. Iz očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje Financijske agencije od 1. prosinca 2020. proizlazi da su zadužnice Ov-5188/10, Ov-5189/10, Ov-5190/10, i Ov-5191/10 predane na naplatu 27. ožujka 2015. te da je Novabela grupa d.o.o. zatvorila posljednji račun u banci 13. svibnja 2019. pa da se stoga predmetne zadužnice na izvršavaju, odnosno da je provedba ovrhe na računima dužnika postala nemoguća.

27. U odnosu na tužiteljeve navode kako tuženik nije dokazao da je ispunio svoju obvezu iz čl. 1021. ZOO-a, tj. da je korisniku kredita stavio na raspolaganje iznos kredita, valja istaknuti da je tužitelj u ovoj parnici dužan dokazati osnovanost svog osporavanja tražbine tuženika jer je u stečajnom postupku tužitelj upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine, a ne tuženik radi utvrđivanja tražbine. Zbog toga je na tužitelju teret dokazivanja činjenice da tuženik po ugovorima o kreditu nije isplatio iznose kredita korisnicima kredita, a tužitelj nije predložio izvođenje dokaza (primjerice vještačenje) kojim bi se to moglo utvrditi.

28. Nije osnovan niti tužbeni zahtjev za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika – ugovora o kratkoročnom kreditu broj 3044 kojeg su sklopili tuženik kao banka, Destilerija d.o.o. kao korisnik kredita i Novabela grupa d.o.o. kao sudužnik 5. studenog 2010.

29. Odredbom čl. 131. st. 1. SZ-a na koju se tužitelj poziva propisano je da pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

30. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka protiv Novabela grupa d.o.o. podnesen je 30. prosinca 2011. Iz potvrde Raiffeisenbank Austria d.d. od 24. studenog 2011. proizlazi da je na taj dan dužnik imao nepodmirene obveze na računu u trajanju duljem od 60 dana. Iz očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje Financijske agencije proizlazi da je neprekidna blokada računa Novabela grupe d.o.o. nastupila 22. rujna 2011., dakle, više od 10 mjeseci nakon sklapanja ugovora o kratkoročnom kreditu broj 3044. Stoga, tužitelj nije dokazao svoje tvrdnje da je sklapanjem tog ugovora Novabela grupa d.o.o. postala nesposobna za plaćanje, odnosno da je u trenutku sklapanja ugovora dužniku prijetila nesposobnost za plaćanje. Time nije dokazao niti pretpostavku da je tuženik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje pa da bi se pretpostavljalo znanje za namjeru dužnika oštetiti svoje vjerovnike. Nadalje, tužitelj nije dokazao niti namjeru dužnika da predmetnim ugovorom ošteti svoje vjerovnike. Ugovor je sklopljen 10 mjeseci prije

nego što je nastupila neprekidna blokada računa dužnika pa se samo na temelju toga ne može zaključiti da je namjera dužnik bila oštetiti svoje vjerovnike. Nadalje, potpisnik ugovora za Novabela grupa d.o.o. je sam tužitelj, a u ovom postupku tužitelj niti ne tvrdi da je on sam imao namjeru oštetiti vjerovnike Novabela grupe d.o.o. sklapanjem tog ugovora, niti predlaže dokaze iz kojih bi to proizlazilo. Stoga je i tužbeni zahtjev za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika neosnovan.

31. Tužitelj je izgubio parnicu pa je njegov zahtjev za naknadu parničnih troškova odbijen sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a.

32. Tuženikov zahtjev za naknadu troška sudskih pristojbi odbijen je jer tuženik nije određeno naveo iznos troška koji potražuje, a također, obvezni plaćanja sudske pristojbe na presudu je tužitelj, a ne tuženik, dok je obveznik plaćanja sudske pristojbe na odgovor na tužbu ona stranka koja pravomoćno izgubi parnicu, a stranka koja je izgubila parnicu nema pravo na naknadu troškova postupka od suprotne stranke.

Zagreb, 22. listopada 2021.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA

Tužitelj: HRVOJE ŠIMIĆ, OIB 45735250142, Zagreb, Šenoina 3, kojeg zastupa
punomoćnica Sandra Dragičević, odvjetnica iz Zagreba

Tuženik: NAVA BANKA d.d. u stečaju, OIB 07492912398, Zagreb, Tratinska 27

Broj zapisa: **eb301-24029**

Kontrolni broj: **0a187-aa34d-f58f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.